SUB SEMNUL CERCURILOR OLIMPICE

Sînt necesare restructurări în programele J.O.

declară ZORAN POLICI, președintele Comitetului olimpic iugoslav

Miroslav Cerar, campion olimpic la Tokio

— In primul rînd, am dori să ne spuneți cîți sportivi intenționați să trimiteți la Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico și la ce sporturi veți participa ?

— Comitetul olimpic iugoslav nu a definitivat componența delegației noastre la J.O. Acest lucru va fi realizat, curînd, în primele zile din luna august cu prilejul unei ședințe speciale. După toate probabilitățile, delegația iugoslavă va cuprinde circa 85 de sportivi. In ceea ce privește disciplinele sportive la care vom lua parte, vă pot spune că acestea sînt stabilite. Este vorba despre polo pe apă, baschet, gimnastică, atletism, natație, lupte, box și probabil tirul, canotajul și velele.

— Sportivii iugoslavi au efectuat și pregătiri la altitudine ? In cazul că acestea au avut loc, unde și în ce condiții s-au desfășurat ?

— Numai o mică parte dintre sportivii noștri au făcut un stagiu de antrenament la Pelister, o stațiune de munte care întrunește condiții naturale asemănătoare celor de la Ciudad de Mexico. Lipsa unor amenajări corespunzătoare în această localitate ne-a împiedicat să asigurăm însă unui număr mai mare de sportivi o perioadă de pregătire.

Din experiența noastră considerăm că pentru aclimatizare vor fi suficiente trei săptămîni în Mexic.

— Dintre sportivii iugoslavi, care au cele mai mari șanse — după părerea dv. — să obțină rezultate bune?

— Toți consideră că au șanse la primele șase locuri. Cred că cei mai mulți dintre participanții la J.O. gîndesc așa. Pretențiile noastre la medalii sînt, bineînțeles, mai modeste. Cred că șanse mai mari au jucătorii de polo, atleta Vera Nikolici, gimnastul Cerar, unul din luptători, poate baschetbaliștii. Firește, nu trebuie să excludem și posibilitatea unor surprize.

— Ce părere aveți despre programul J.O. de vară ? Considerați că mai poate fi lărgit sau, dimpotrivă, ar mai trebui restrins ?

— Nici nu încape discuție că trebuie operate schimbări în programele J.O. de vară, ca și ale celor de iarnă. In primul rînd, trebuie să se realizeze includerea „de drept" în program a J.O. de iarnă. Aceste întreceri nu sînt tratate cu importanța cuvenită de C.I.O. Ar fi necesar, cred, să se facă o redistribuire a ramurilor de sport între J.O. de vară și cele de iarnă pentru a se atenua disproporția care există acum între ele. Se impune să se îmbogățească, de exemplu, programul J.O. de iarnă în care s-ar putea include o serie de sporturi care se practică în sală : baschetul, gimnastica, luptele, boxul, scrima ș.a.

Printr-o asemenea operație s-ar realiza posibilitatea de a se include în J.O. de vară și o serie de discipline care merită să facă parte din programul Jocurilor. Mă gîndesc, de exemplu, la tenisul de cîmp, la judo, la tirul cu arcul.

Să sperăm că viitoarele dezbateri din cadrul Comitetului Internațional Olimpic vor aduce înnoirile pe care le așteptăm în această direcție.

Interviu realizat de
Gheorghe GLISICI

Doi dintre candidații la medaliile olimpice: francezul Jean Wadoux și australianul Ron Clarke

La Mexic, o medaliată olimpică de tir ?

Zilele trecute a fost publicată o telegramă Agerpres cu următorul conținut : **„Potrivit unei știri transmise de agenția France Presse, pentru prima oară în istoria Jocurilor Olimpice femeile vor fi admise să participe la probele de tir cu prilejul Olimpiadei de la Ciudad de Mexico. Uniunea internațională de tir a abrogat recent articolul 29 din regulamentul olimpic prin care femeilor le era interzisă participarea la întrecerile de tir".**

Admiterea femeilor ca să concureze la probele de tir din cadrul J.O. reprezintă într-adevăr un eveniment demn de menționat. Numai că știrea amintită cuprinde în final unele inexactități, produce anumite nedumeriri.

In primul rînd, U.I.T. nu poate să abroge articolul 29 sau oricare altul din statutul olimpic pentru simplul motiv că numai C.I.O. are acest drept : să modifice, să completeze sau să abroge — total sau parțial — regulile pe care le-a elaborat. In realitate U.I.T. a solicitat încă de acum doi ani ca C.I.O. să accepte, la J.O., probe rezervate femeilor, iar C.I.O., cu ocazia celei de a 65-a sesiuni, ținută la Teheran, în zilele de 6—7—8 mai 1967, a hotărît următoarele : **„U.I.T. va putea include femei în echipele olimpice de tir"** (Buletin C.I.O. 98—99, pag. 41). Prin aceasta, C.I.O. nu a făcut decît să întregească textul art. 29 : **„Femeile sînt admise la următoarele probe, conform regulamentelor Federațiilor Internaționale interesate : atletism, caiac, scrimă, gimnastică, natație, patinaj artistic și viteză, schi, călărie, tir, tir cu arcul, volei și iahting. Ele pot să participe și la manifestările de artă".**

In speță, la tir, C.I.O. nu a fost de acord cu înscrierea unor probe speciale pentru femei, dar a acceptat ca femeile să facă parte din echipele olimpice, în cadrul aceluiași număr de probe și de sportivi. Adică, fiecare țară va putea înscrie în total 12 trăgători bărbați și (sau) femei. Vor putea participa cîte doi trăgători la fiecare din cele șapte probe prevăzute în program.

Să așteptăm, așadar, zilele de 18—23 octombrie, cînd au loc întrecerile de tir la J.O. din Mexic, ca să vedem cine va fi — eventual — prima concurentă olimpică de tir și, poate și vreo medaliată ?

C. COMARNISCHI

sportul în vizită la OLIMPICI

SĂRITORUL SIBIAN ION GANEA ESTE GATA

Zilele trecute, l-am găsit pe maestrul sportului Ion Ganea la ștrandul din Sibiu, unde se pregătește pentru cel mai important eveniment sportiv al anului, Jocurile Olimpice. Intre săriturile de la trambulină și indicațiile antrenorului său, profesorul Norbert Hatzak, i-am solicitat lui Ion Ganea cîteva declarații :

— Cînd ați început pregătirile pentru Jocurile Olimpice ?

— In luna decembrie 1967 am fost chemat în lot și am participat la antrenamentele de la Oradea.

— Din cîte am auzit, ați participat anul acesta la cîteva concursuri internaționale. Ne puteți aminti care au fost acestea și ce rezultate ați obținut ?

— Am participat la concursul „Ziua internațională a săritorului" la Rostock, împreună cu cei mai buni săritori din Europa și Mexic. Aici am ocupat locul 3 la trambulină. La Moscova, la tradiționalul concurs „Marea zi a săritorilor", am ocupat locul 6, iar la Minsk, concurînd accidentat, m-am clasat pe locul 8. Recent, la București, cu ocazia concursului internațional cu echipa R.S.S. Ucraineană, am ocupat primul loc, atît la platformă cît și la trambulină.

— Ca o concluzie a pregătirilor pentru Mexic, cum vi se pare stadiul lor la ora actuală ?

— Desigur, avînd în vedere că anul acesta este anul olimpic, m-am pregătit asiduu, deoarece pretențiile sînt foarte mari și pentru a le putea face față am depus un efort susținut.

— In încheiere am dori să ne dați un pronostic pentru Mexic, privind locul pe care îl veți obține.

— Mă opresc în a face afirmații. Cred, însă, că profesorul meu poate să vă ajute în această privință.

Am lăsat pe tînărul săritor să-și continue antrenamentele și i-am solicitat profesorului Norbert Hatzak părerea despre elevul său pe care îl pregătește de ani de zile.

— Cum vedeți participarea lui Ganea la Olimpiadă ?

— Avînd în vedere că concursurile la care a luat parte în acest an s-au ridicat la un înalt nivel — prin participarea elitei săritorilor din Europa și Mexic — consider că obținerea unei medalii este dificilă, dar speranțele de a cîștiga unul din locurile fruntașe următoare sînt realizabile.

— Deci, între 4—6...

— Exact ! Aceasta nu exclude, totuși, nici un loc mai bun, dar nici unul mai slab, deoarece știți foarte bine că săriturile nu se măsoară nici cu centimetrul, nici cu secundele și nici cu kilogramele. Totul depinde de precizia și eleganța săriturii, precum și — uneori — de... bunăvoința arbitrilor.

— In ce constă pregătirea lotului pentru Mexic de acum înainte ?

— Desigur că nu poate fi vorba de un antrenament de învățare, ci de pregătire cu specific de concurs și verificări, prin participări la diferite întreceri cu caracter internațional ca, de pildă, marea confruntare de la Bolzano (3—4 august), unde iau parte selecționatele olimpice din Europa și, probabil, cei mai buni săritori din S.U.A. Ultima verificare va avea loc în cadrul concursului de la București (31 august — 1 septembrie), cu ocazia întîlnirii internaționale dintre combinata orașelor București-Sibiu și selecționata Halle-Leipzig.

Ilie IONESCU

FIȘA BIOGRAFICA

Născut la 10 februarie 1945, la Sibiu, Ion Ganea a făcut cunoștință cu săriturile la vîrsta de 13 ani, în cadrul Școlii sportive din Sibiu. Primul titlu de campion al țării l-a cucerit în anul 1963, la platformă. A urmat o suită de 4 titluri la platformă și 3 la trambulină. Pînă în anul 1966, s-a pregătit la Școala sportivă din Sibiu, iar după satisfacerea stagiului militar (în cadrul clubului Steaua din București), revine în Sibiu în toamna lui 1967 și activează în secția de natație a asociației sportive Independența.

BAGSWAERD — IMPORTANT CRITERIU DE VERIFICARE PENTRU XOCHIMILCO

Apele lacului Bagsvaerd, din apropierea capitalei daneze, s-au liniștit și toți participanții la „Regata Copenhaga" își continuă, acasă, intensele pregătiri pentru apropiatele întreceri olimpice de caiac-canoe de la Xochimilco. Evident, pentru toate echipele — deci și pentru formația noastră — competiția a prilejuit o excelentă și foarte utilă verificare atît a valorilor individuale, cît și a diferitelor echipaje compuse. Importanța observațiilor făcute de antrenori pe marginea evoluției echipelor proprii și a adversarilor este pusă în evidență, mai ales, de faptul că ediția din acest an a „Regatei Copenhaga" s-a bucurat de prezența unui mare număr de sportivi, din 13 țări, mulți dintre ei campioni olimpici, mondiali sau europeni. De reținut, de asemenea, că marea majoritate a echipelor (**Uniunea Sovietică, R. D. Germană, Cehoslovacia, Danemarca, Bulgaria, Finlanda, Norvegia, Polonia, România**) au prezentat la Copenhaga garnituri olimpice, ceea ce a asigurat întrecerilor un foarte ridicat nivel de desfășurare.

Amintim toate acestea pentru ca în contextul lor să fixăm cît mai exact valoarea rezultatelor obținute de sportivii români. Dar, tocmai din acest motiv, se cuvine făcută și precizarea că de la „Regata Copenhaga" au lipsit două din cele mai puternice echipe — **Ungaria și R.F. a Germaniei** — precum și cei mai buni caiaciști suedezi, printre care se numără și **Petersson**, campionul olimpic de la **Tokio**. La o regată internațională nu se întîlnesc, însă, absolut toate formațiile participante, de obicei, la campionatele europene sau mondiale.

Echipa României, formată din 18 sportivi, a avut — prin prisma tuturor acestor considerente — o comportare de ansamblu foarte bună. Participînd la 10 din cele 12 probe ale regatei, caiaciștii și canoiștii noștri au reușit să obțină **5 victorii, ocupînd — de asemenea — 4 locuri II și un loc III.** Vorbind de valoarea generală a echipei, trebuie remarcat și faptul că 17 sportivi români s-au numărat printre finaliștii competiției, numai I. Irimia ratînd calificarea (locul IV în prima serie a semifinalelor, după valoroșii caiaciști Saporenko, Hansen, Mara).

Așadar, un bilanț îmbucurător, care sporește la 48 numărul victoriilor repurtate de caiaciștii și canoiștii români în regatele internaționale din acest sezon.

Se cuvine să facem însă — chiar foarte sumar — o recapitulare individualizată, pe probe, a evoluției sportivilor noștri participanți la întrecerile de la Bagsvaerd.

La caiac simplu 1000 m, **A. Conțolenco** a ocupat locul 6. Dezavantajat evident de culoar, sportivul nostru nu și-a făcut cursa la valoarea obișnuită, dar în orice caz trebuie recunoscut că adversarii clasați înaintea lui, și în special primii trei — **Saporenko, Lange, Will** — sînt, cel puțin la această oră, mai buni.

Patzaichin și S. Covaliov au dominat categoric proba de canoe simplu 1000 m, dovedindu-se cu o clasă peste adversari, deși în rîndul acestora se numărau, printre alții, cunoscuții canoiști Cvrtska, Ulrich, Eschert... De altfel, diferența de valoare realizată de sportivii români (Patzaichin 4:39,7, Covaliov 4:40,0) și adversarii lor (Lebenov, clasat pe locul III : 4:52,2).

Vernescu și Sciotnic au încheiat proba de caiac dublu 1000 m pe locul II, la 2,2 secunde de echipajul Saporenko — Moruzov. Caiaciștii sovietici au fost tot timpul la conducerea cursei și victoria lor nu a stat nici o clipă sub semnul incertitudinii. Am fi dorit, desigur, un succes al echipajului nostru (mai ales ca revanșă după locul 4 ocupat la regata Snagov), dar, la Copenhaga, Saporenko și Moruzov au meritat locul I !

Cu un start mai rapid, **Conțolenco și H. Ivanov** puteau să intre în primele trei echipaje, dar...

Din nou **Patzaichin și Covaliov**, de data aceasta în proba de dublu, și-au dovedit excelenta pregătire, rezultat al unei remarcabile conștiinciozități în antrenamente. Cei doi canoiști au cîștigat detașat în fața puternicului echipaj sovietic **Kaleaghin — Dribas**. In aceeași întrecere, **Ionescu — Manea și Maxim — Simionov** au ocupat locurile 3 și, respectiv, 4, ceea ce subliniază valoarea ridicată a sportivilor noștri specializați pentru această probă.

La caiac dublu 500 m, reprezentantele noastre **Viorica Dumitru și Valentina Serghei** au avut o evoluție bună, fiind întrecute doar de campioanele olimpice și mondiale **Piniaeva și Seredina**, fără îndoială cele mai bune din lume și în acest sezon.

Cu foarte multă nerăbdare a fost așteptată și comportarea echipajului de caiac 4, unul din punctele forte ale echipei noastre. **Victoria** obținută de cvartetul **Turcaș, D. Ivanov, C. Covaliov, Calenic** — la doua secunde de caiaciștii sovietici și la mai mult de cinci secunde de cei din R. D. Germană — este de prestigiu și evidențiază posibilitățile mari de care dispune acest echipaj.

Specialiștii consacrați ai probelor de fond, talentații canoiști **P. Maxim și A. Simionov**, au cîștigat la „pas" (cu 21,8 sec. !) proba de dublu 10 000 m, conducînd cursa din start pînă la sosire. Este drept, probele de fond nu figurează (deocamdată) în programul olimpic, dar să nu uităm că anul viitor sînt „europenele".

După un loc modest (7) la simplu 1000 m, **A. Butelchin** a cîștigat — și ca urmare a unei excelente curse tactice — proba de fond, întregind astfel șirul victoriilor realizate la această regată de canoiștii noștri. De altfel, comportarea de ansamblu, a canoiștilor se cuvine a fi în mod deosebit evidențiată. In fine, meritoriu locul II ocupat la K 2 — 10 000 m de **Conțolenco și H. Ivanov**.

Concluziile cu privire la ierarhia valorică a echipajelor noastre se desprind acum, după „Regata Copenhaga", mai lesne și, fără îndoială, ele sînt de maximă eficiență colectivului de specialiști, condus de antrenorul emerit **Radu Hutan**, care răspunde de pregătirea lotului olimpic de caiac-canoe. Mai ales că — în așteptarea regatei internaționale de la Duisburg — sportivii români au de efectuat o importantă etapă de pregătire pe apele lacului Văliug de lîngă Reșița.

Dan GARLEȘTEANU

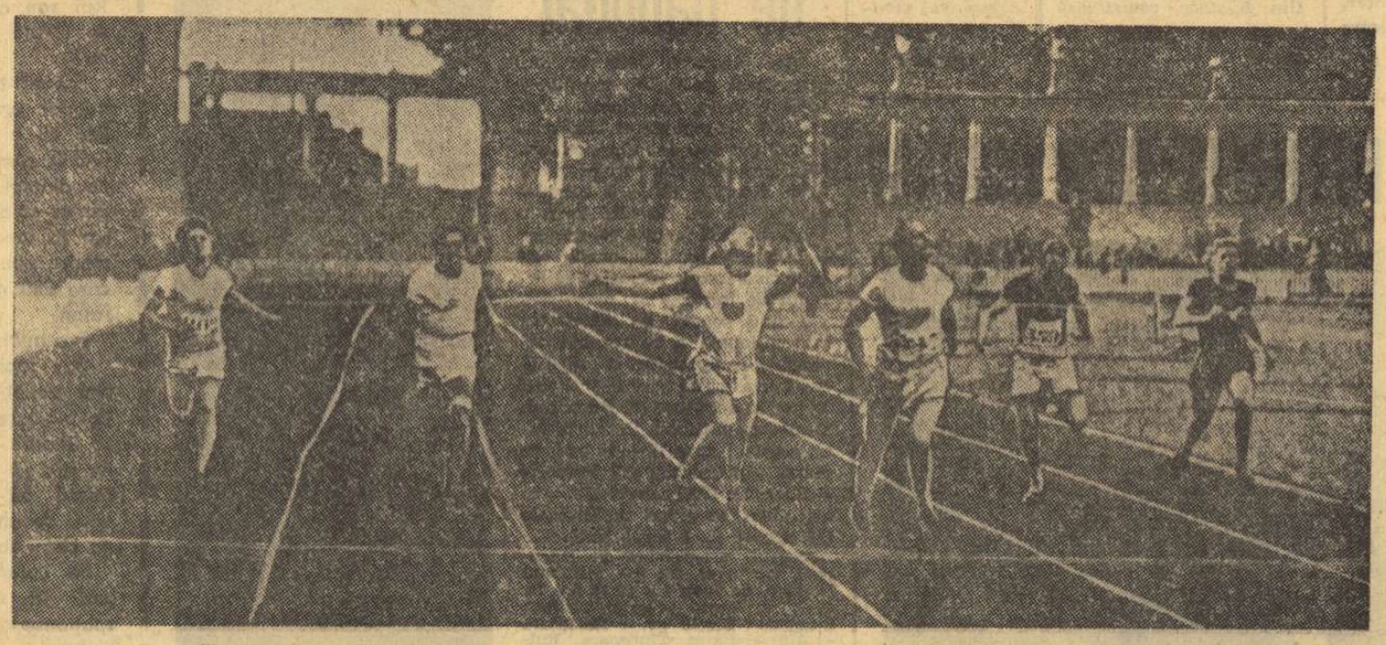

Paddock (al treilea din stînga) învins de compatriotul său Woodring în proba de 200 m

Ediția a VII-a
1920 Anvers
(20.IV. — 21.IX)
29 ȚĂRI PARTICIPANTE
2606 concurenți
(65 femei)
23 discipline
154 probe

MINI-ROMANUL Jocurilor Olimpice moderne

Ceremonialul de deschidere, din ziua de 14 august 1920, devenit clasic acum, prezintă totuși două inovații importante. Pentru prima oară drapelul olimpic este înălțat în vîrful catargului central. Pentru prima oară, de asemenea, se prestează jurămîntul olimpic, pe care-l rostește scrimerul Victor Boin (astăzi președintele de onoare al Comitetului olimpic belgian). Dar din coloana defilanților lipsesc țările învinse în război.

Toate recordurile anterioare, privitoare la numărul țărilor participante, concurenților, disciplinelor sportive și probelor, au fost bătute. Americanii s-au distins din nou prin „originalitate". Incă în drum spre Anvers, pe vasul „Mataika", s-au produs incidente între sportivi și oficiali. Acestea au culminat însă în Belgia, cînd sportivii au aflat că vor fi găzduiți la căminul unui liceu și nu la hotel. Grevă, sancțiuni, retrimiterea acasă a unora dintre sportivi, printre care și recordmanul de triplusalt Dan Ahearn, fratele campionului olimpic al probei în 1908.

Niciodată pînă acum palmaresul la atletism nu a fost atît de variat. Multe țări au asimilat tehnica sportivă și mișcarea olimpică se poate mîndri că a contribuit substanțial la această evoluție. Atleți din 25 de țări s-au prezentat la start. Iar dacă entuziasmul în jurul performanțelor și luptelor nu a fost corespunzător, aceasta se datorește timpului urît, prețurilor mari de intrare și depărtării stadionului. De asemenea, unele condiții tehnice de desfășurare a întrecerilor au fost destul de rudimentare.

La 5 000 m se reeditează epopeea franco-finlandeză de la Stockholm. De data aceasta stau față în față tînărul Joseph Guillemot, descoperit de un ofițer în cadrele armatei de pe Rin, și Paavo Nurmi, care, la 23 de ani, era încă necunoscut în arena internațională. După ce și-au lăsat în urmă adversarii, cei doi se îndreaptă liniștiți spre sosire. Dar, prea încrezător în sine, Nurmi nu e atent și Guillemot demarează scurt în ultimul tur, învingîndu-l pe finlandez cu aproape 20 de metri. Nurmi își ia revanșa la 10 000 m și la cros, începînd drumul spre apogeu, spre o excepțională carieră atletică, în timp ce francezul va dispărea repede.

Finlandezii s-au distins cu deosebire, egalînd pe americani prin cele 9 titluri pe care le-au obținut. Ei prezintă pentru prima oară rezultatele celebrei școli finlandeze de aruncători de suliță. Nu numai campionul olimpic, Jonni Myrrä, ci și următorii trei clasați (toți finlandezi !) întrec vechiul record mondial de 60,64 m. Mai este de semnalat sprinterul american Charles W. Paddock care, un an după Jocuri, aleargă primul 10,2 pe 110 yarzi, adică pe o distanță ceva mai lungă decît 100 m : 100,58 m !

Inotătorii au concurat într-un bazin cu apă tulbure și rece. Americanii și-au recrutat campionii în Havai : trei dintre medaliați (Kahanamoku și frații Kealoha) provin din Polinezia.

Canotorii s-au întrecut într-un cadru și mai trist : pe canalul Willebroeck, mărginit în lung de zidurile întunecate ale magaziilor și fabricilor periferice.

Primul boxer campion olimpic care a folosit titlul drept trambulină spre profesionism a fost Frankie Genaro (categoria muscă) ; el va deveni, de altfel, campion mondial profesionist la aceeași categorie în 1928.

Tirul s-a disputat sub semnul ironiei. Cu nu mai puțin de 21 de probe — adevărată inflație — tirul a stîrnit sarcasmul presei, care — sub impresia războiului — a notat : „nici la Verdun nu s-a tras atîta !" Apoi, un incident ridicol : suedezii au protestat, contestînd calitatea de amatori a trăgătorilor americani, care ar fi, chipurile „cowboys", ale căror fotografii figurează în reclamele și cataloagele de puști și cartușe !

Turneul de fotbal a avut un final neașteptat : nu numai pentru că titlul a revenit Belgiei, ci mai ales pentru că ultimul meci s-a încheiat, ca la box, înainte de limită, prin descalificarea adversarului (echipa Cehoslovaciei) pentru joc dur !

Victor BANCIULESCU

MARTOR OCULAR

Francezul Joseph Guillemot învinge, printr-un finiș neașteptat, pe Paavo Nurmi, pe 5000 m. A doua zi, cursa de 10 000 m (un nou duel Guillemot — Nurmi) urma să se dispute la ora 17,30. Dar programul se devansează și vestea îl surprinde pe Guillemot la masă. Iată cum povestește el urmarea, peste mai bine de 40 de ani, publicistei franceze Monique Berlioux :

„Degeaba am protestat, n-a folosit la nimic. Abandonînd prînzul, am sărit într-o mașină și pe drum mi-am pus echipamentul. Am sosit la start gîfîind. Era ora 14,15. Englezul Wilson a dus tot timpul o trenă rapidă. I'u cu Nurmi ne priveam cu coada ochiului, ca doi cîini înfuriați. Finlandezul părea decis să nu se mai lase păcălit de tactica mea. Așadar am încercat să demarez cu 400 de metri înainte de sosire. I-am surprins pe Nurmi și pe Wilson, luînd un avans de 40 de metri. Dar, subit, am simțit ca un bolovan în stomac. Am încetinit, iar Nurmi a trecut pe lîngă mine. Crampa a trecut și ea, dar cu tot efortul depus în urmărirea lui Nurmi, n-am putut termina decît la un metru în urma lui. Am fost totuși creditat cu același timp".

Tot despre „internaționalele" de atletism

● Cu ani și ani în urmă, pe vremea cînd Glen Morris deținea încă întîietatea mondială la decatlon, se spunea la noi, mai în glumă, mai în serios, că dacă recordmanul lumii ar fi luat startul la campionatele noastre naționale el ar fi putut cîștiga măcar 5—6 titluri..

De gluma aceasta, căci evident era vorba de o glumă, ne-am amintit acum la „internaționalele" din Poiana cînd l-am văzut concurînd pe unul din succesorii lui Morris, Bill Toomey, căci despre el este vorba, a participat la alergările pe 400 m și 200 m. La amîndouă s-a calificat pentru finale, ba mai mult la 200 m a urcat chiar și pe podium, ceea ce, trebuie să recunoaștem, este o performanță pentru un specialist în decatlon. In timp ce Toomey evolua în finale, specialiștii noștri la aceste probe îl priveau din... tribune, căci nici unul dintre ei n-a izbutit să depășească cerințele preliminariilor. Comentariile sînt de prisos !...

● Vasile Mureșan, pînă mai ieri, specialist și el al probei celor 10 probe a renunțat la decatlon dedicîndu-se în exclusivitate săriturii în lungime. Și cu un 7,49 m, obținut din prima sa încercare, Mureșan a devenit campionul internațional al României !

● Cursa de ștafetă 4 x 100 m n-a reunit la start decît patru echipe, trei românești și una a clubului budapestan Dozsa. In mod firesc, victoria trebuia să fie de partea reprezentativei de seniori a României (Ciobanu, Iliescu, Jurcă, Munteanu), dar puștii nu s-au lăsat de loc intimidați de faima celor 4 și i-au întrecut net, stabilind cu 41,7 s și un nou record republican de juniori. Secretul succesului, neașteptat totuși, al lui Darvaș, Păsulă, Iordache și Szabo, a stat înainte de toate și în faptul că acești tineri atleți exersează de cîte 4 ori pe săptămînă tehnica transmiterii în maximum de viteză a bățului de ștafetă, în timp ce seniorii nu o fac !

● O situație identică la prima vedere și la ștafeta feminină în care echipa de junioare a învins prima reprezentativă.

● Cînd s-a dat plecarea la 10 000 m și crainicul n-a anunțat între concurenți nici măcar un singur alergător român, un spectator din tribună i-a strigat lui Dinu Cristea : **„Ce stai nea Dinule ! De ce nu ești la start ?..."** Gluma acestuia a fost savurată de cei din jur, dar ironia lui rămîne valabilă. Unde ne-au fost specialiștii cursei de 10 000 m ? Chiar toți dintre cei care, slavă domnului, beneficiază de condiții deosebite de pregătire s-au menajat pentru cursa de 5000 m sau maratonul de duminică ? Problema ni se pare extrem de serioasă și tocmai de aceea, credem că se impune a fi luate și unele măsuri. Le așteptăm !

● Din 1957 și pînă anul trecut, pe fișa recordului republican la 80 m garduri își înscriseseră numele mai multe alergătoare, toate cu același rezultat de 11,1 s. Anul acesta recordul a fost coborît de Valeria Bufanu la 10,7 s. Ceea ce ni se pare interesant e faptul că de la 2 iunie și pînă în urmă cu cîteva zile, Valeria Bufanu a reușit să încheie diverse curse pe această distanță în 10,7 s. In statistica noastră ea figura cu 3 asemenea rezultate, pentru că n-am știut că la „Memorialul Znamenski" de la Leningrad, mai egalase încă de două ori recordul, în serii și în semifinale. Așadar, în acest sezon, Valeria Bufanu are de 5 x 10,7 s și numai puțin a lipsit ca și la Poiana ea să fi cîștigat titlul de campioană tot cu 10,7.

Romeo VILARA